

nødvendige redaktionelle Andringer maa blive foretagne, idet man altsaa maa gaa ud fra, at det her kun drejer sig om saadanne, da samtlige Partier jo har taget Kvindens retslige Ligestilling paa deres Program.-V.Palmgren-Munch-Petersen vil skaffe oplyst, til hvilken Myndighed et saadant Andragende skal stiles.

F.U. indser, at den vægtigste Grund til, at D.K. holder sig tilbage ved denne Lejlighed er ikke den, at de to her nævnte Jurister og dermed formentlig Retsreformudvalget i Rigsdagen ønsker det, men den at D.K. har forsømt at tale i Tide (nemlig i Folketinget, da Sagen var for der), og F.U. udtaler i den Anledning sin store Beklagelse af, at det af Fællesstyrelsen d.1/7 1915 nedsatte Udvalg angaaende Kvinders Adgang til Embeder ikke har fulgt Retsreformforslaget med den Agtpaagivenhed, som man var berettiget til at gaa ud fra, at Udvalget vilde vise i en for D.K. saa betydningsfuld Sag og foretaget Skridt, medens Sagen endnu var i Folketinget.-

Paa Grund af en Udtalelse fra de to nævnte Jurister om, at D.K. har "sovet", erkender F.U., at det desværre maa de saaledes ud for Omverdenen, men ønsker tillige her i Protokollen at gøre opmærksom paa, at da Sagen i 1913 var fremme, henvendte F.U. sig til Embedsudvalget og bad dette Udvalg tage Affære. Det staar ikke F.U. helt klart, om der fra Embedsudvalgets Side blev foretaget andet end personlige Forhandlinger mellem Udvalgets daværende Formand (A.Munch-Petersen) og Justitsminister Zahle,- gennem F.U. er der i hvert Fald intet officielt foretaget, da Udvalget den Gang ikke rørte paa sig. Det forlød, at alle disse Spørgsmaal vilde blive "løst af administrativ Vej".-

Protokollen er ført af

Th. Daugaard.